

Pondelok 29. februára 2016

Text: L 9, 57 – 62

⁵⁷Keď šli, povedal Mu ktosi cestou: Pôjdem za Tebou, kamkoľvek by si šiel.

⁵⁸Odpovedal mu Ježiš: Líšky majú dúpätá a nebeskí vtáci hniezda, ale Syn človeka nemá, kde by sklonil hlavu. ⁵⁹Inému zas riekol: Pod' za mnou! Ale ten povedal: Dovoľ mi najprv odísť a pochovať si otca. ⁶⁰Odpovedal mu: Nech si mŕtvi pochovávajú svojich mŕtvych; ale ty choď a zvestuj kráľovstvo Božie! ⁶¹A ešte iný povedal: Pôjdem za Tebou, Pane, ale dovoľ mi najprv rozlúčiť sa s domácimi. ⁶²Ježiš mu však povedal: Kto položí ruku na pluh a obzerá sa späť, nehodí sa pre kráľovstvo Božie.

Piesne: ES č. 90, 424

Zamyslenie nad Božím slovom:

V uvedenom Božom slove Pán Ježiš povoláva svojich nasledovníkov. Predtým však z úst Pána Ježiša zaznievajú zaujímavé slová: „*Líšky majú dúpätá a nebeskí vtáci hniezda, ale Syn človeka nemá, kde by sklonil hlavu.*“ Čo to znamená? Takmer pre každého človeka je domov miestom istoty. Keď náš syn bol ešte malý, pred odchodom do školy sa vždy lúčil s tou otázkou: „Budete doma, keď sa vrátim?“ Pre neho mala odpoveď veľký význam, pretože vedel, že hocičo by sa v škole stalo, doma ho čaká porozumenie, láska a istota. V našom texte sa človek na slová povolania Pána Ježiša vyhovára na rodinné povinnosti a Pán Ježiš mu odpovedá ostrými slovami: „*Nech si mŕtvi pochovávajú svojich mŕtvych; ale ty choď a zvestuj kráľovstvo Božie!*“ Prečo tak reagoval? Či nie sú rodinné záležitosti popri službe tiež dôležité? Myslím si, že dôležité je to, kde sa nachádzajú v našom srdci – kde je ich miesto. Počas detského biblického tábora na Slovensku sme sa na pobožnostiach rozprávali o Desiatich Božích prikázaniach. Zdôrazňovali sme úvodné slová „*Ja som Hospodin, Tvoj Boh*“, ktoré nám hovoria o tom, že Pán Boh sa nám tu dáva, On chce byť naším Pánom. Preto Pán Ježiš na inom mieste hovorí: „*Nebud'te teda ustarostení... Ved' váš Otec nebeský vie, že to všetko potrebujete. Ale hľadajte najprv kráľovstvo Božie a Jeho spravodlivosť a všetko toto bude vám pridané.*“ (Mt 6, 31 – 33) Tu je tá podstata. Dôležité je najprv hľadať kráľovstvo Božie – ono má mať dôležité miesto v našom srdci. Keď sa o to budeme snažiť, tak následne všetky ostatné veci budú na tom správnom mieste. Tak môžeme potom nasledovať Pána Ježiša bez výhovoriek, pretože vieme, čo je dôležitejšie. Aj v tomto pôstnom čase nás Pán Ježiš hľadá, oslovuje a povoláva, aby sme šli za Ním a prijali Jeho poverenie zvestovať kráľovstvo Božie, s ktorým následne prichádza všetko ostatné. Amen.

Modlitba:

Drahý náš Pane Ježiši, ďakujeme Ti za tento pôstny čas. Ďakujeme Ti, že Ty nás hľadáš, oslovuješ a povolávaš. Prosíme, Ty sám nás požehnaj, aby sme boli citliví na Tvoje slová oslovenia a povolania nás hriešnikov. Odpusť nám, Pane, keď nehľadáme najprv Tvoje kráľovstvo, ale zemské veci sú pre nás dôležitejšie. Ty buď s nami, sprevádzaj nás so svojím Svätým Duchom na našich cestách až do konca. Ty nám daruj tú milosť, aby sme Ťa smeli celým svojím životom nasledovať a napokon vojsť do Tvojho večného kráľovstva. Amen.

Mgr. Hilda Gulácsiová-Fabulyová, námestná farárka v Slovenskom evanjelickom cirkevnom zbore a. v. v Budapešti